

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 28ης Νοεμβρίου 2005 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-236/04 και Τ-241/04,

European Environmental Bureau (EEB), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

Stichting Natuur en Milieu, με έδρα την Ουτρέχτη (Κάτω Χώρες),

εκπροσωπούμενοι από τους P. van den Biesen και B. Arentz, δικηγόρους,

προσφεύγοντες,

υποστηριζόμενοι από τη

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους J. -L. Florent και G. de Bergues,
με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον B. Doherty,
με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζομένης από τη

Syngenta Crop Protection AG, με έδρα τη Βασιλεία (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τους D. Abrahams, barrister, και C. Simpson, solicitor,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο, στην υπόθεση T-236/04, αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/248/ΕΚ της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2004, σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας atrazine στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και με την απόσυρση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία (ΕΕ L 78, σ. 53), και, στην υπόθεση T-241/04, αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/247/ΕΚ της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2004, για τη μη καταχώριση της ουσίας simazine στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και με την απόσυρση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία (ΕΕ L 78, σ. 50),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και I. Pelikánová, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

Οδηγία 91/414/ΕΟΚ

- 1 Το άρθρο 4 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230, σ. 1), προβλέπει τις προϋποθέσεις και την κοινή διαδικασία για την εκ μέρους των κρατών μελών χορήγηση, αναθεώρηση ή ανάκληση της άδειας κυκλοφορίας των φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά. Συναφώς, το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 91/414 διευκρινίζει ότι μπορούν να εγκριθούν μόνον τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα των οποίων οι δραστικές ουσίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414.
- 2 Οι προϋποθέσεις της καταχώρισεως των δραστικών ουσιών στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414 καθορίζονται στο άρθρο 5 της οδηγίας 91/414. Η καταχώριση αυτή είναι δυνατή μόνον αν, βάσει των τρεχουσών επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων, μπορεί να αναμένεται ότι τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν τη συγκεκριμένη δραστική ουσία θα πληρούν ορισμένους όρους συνιστάμενους στην απουσία βλαβερής επιδράσεως στην υγεία των ανθρώπων ή των ζώων καθώς και στο περιβάλλον.

- 3 Το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/414 προβλέπει ότι, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 4 της οδηγίας 91/414, τα κράτη μέλη μπορούν, επί μία μεταβατική περίοδο, να εγκρίνουν τη διάθεση στην αγορά, εντός της επικράτειάς τους, φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν δραστικές ουσίες μη προβλεπόμενες στο παράρτημα I και τα οποία διετίθεντο ήδη στην αγορά δύο έτη μετά την ημερομηνία κοινοποιήσεως της οδηγίας, ήτοι την 26η Ιουλίου 1993.
- 4 Οι δραστικές ουσίες που περιέχονται στα προϊόντα που εμπίπτουν στην παρέκκλιση την οποία προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/414 αποτελούν αντικείμενο προοδευτικής εξετάσεως στο πλαίσιο προγράμματος εργασίας της Επιτροπής.

Ο κανονισμός 3600/92/ΕΟΚ

- 5 Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3600/92 της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του πρώτου σταδίου του προγράμματος εργασίας που αναφέρεται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/414 (ΕΕ L 366, σ. 10), προβλέπει ότι η Επιτροπή καταρτίζει τον κατάλογο των δραστικών ουσιών που πρέπει να εξεταστούν και ορίζει ένα κράτος μέλος ως εισηγητή για την αξιολόγηση κάθε δραστικής ουσίας.
- 6 Από τα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού 3600/92 προκύπτει ότι το κράτος μέλος που έχει οριστεί εισηγητής οφείλει να αξιολογήσει την εξεταζόμενη δραστική ουσία και να αποστείλει στην Επιτροπή έκθεση αξιολογήσεως του φακέλου, περιέχουσα σύσταση περί καταχωρίσεως της δραστικής ουσίας στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414 ή περί λήψεως άλλων μέτρων, όπως η απόσυρσή της από την αγορά.

- 7 Η Επιτροπή διαβιβάζει την έκθεση στη μόνιμη επιτροπή για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων, η οποία έχει συσταθεί με το άρθρο 58 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31, σ. 1), και της αναθέτει να εξετάσει τον φάκελο.
- 8 Η παράγραφος 3α του άρθρου 7 του κανονισμού 3600/92, η οποία προστέθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1199/97 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1997, που τροποποίησε τον κανονισμό 3600/92 (ΕΕ L 170, σ. 19), προβλέπει ότι η Επιτροπή παρουσιάζει στη μόνιμη επιτροπή για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων σχέδιο κειμένου το οποίο μπορεί να λάβει διάφορες μορφές. Αν προτείνεται η καταχώριση της δραστικής ουσίας στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414, θα πρόκειται για σχέδιο οδηγίας. Αν το σχέδιο προβλέπει τη λήψη αρνητικών μέτρων για τη δραστική ουσία, περιλαμβανομένης και της αποσύρσεως των εγκρίσεων των φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιλαμβάνουν την ουσία αυτή, η Επιτροπή μπορεί να προτείνει σχέδιο απόφασεως απευθυνομένης στα κράτη μέλη.

Η οδηγία 2004/35/ΕΚ

- 9 Στην εικοστή πέμπτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (ΕΕ L 143, σ. 56), αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Πρόσωπα που επηρεάζονται ή ενδέχεται να επηρεασθούν δυσμενώς από περιβαλλοντική ζημία θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να καλέσουν την αρμόδια αρχή να αναλάβει δράση. Εντούτοις, η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί διάχυτο συμφέρον στο όνομα του οποίου οι ιδιώτες δεν κινητοποιούνται πάντα ή

δεν είναι σε θέση να κινητοποιηθούν. Ως εκ τούτου, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις που προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος θα πρέπει να διαθέτουν επίσης τη δυνατότητα να συμβάλλουν δεόντως στην αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.»

- 10 Σύμφωνα με την εικοστή έκτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2004/35, «[τ]α ενδιαφερόμενα φυσικά ή νομικά πρόσωπα θα πρέπει να διαθέτουν πρόσβαση στις διαδικασίες αναθεώρησης των αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων της αρμόδιας αρχής».
- 11 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/35 αναφέρει ότι «[τ]α κράτη μέλη ορίζουν την ή τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την εκπλήρωση των καθηκόντων που προβλέπει η παρούσα οδηγία».
- 12 Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/35 ορίζει τα ακόλουθα:

«Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο:

- α) επηρεάζεται ή ενδέχεται να επηρεασθεί από περιβαλλοντική ζημία, ή
- β) έχει επαρκές συμφέρον από τη λήψη περιβαλλοντικής απόφασης σχετικά με τη ζημία ή, εναλλακτικά,
- γ) υποστηρίζει ότι επέρχεται προσβολή δικαιώματος, όταν αυτό απαιτείται ως προϋπόθεση από το διοικητικό δικονομικό δίκαιο ενός κράτους μέλους,

δικαιούται να υποβάλλει στην αρμόδια αρχή οιασδήποτε παρατηρήσεις σχετικά με περιπτώσεις περιβαλλοντικής ζημίας ή με επικείμενη απειλή τέτοιας ζημίας που έχουν υποπέσει στην αντίληψή του και έχει το δικαίωμα να καλεί την αρμόδια αρχή να αναλάβει δράση βάσει της παρούσας οδηγίας.

Οι έννοιες “επαρκές συμφέρον” και “προσβολή δικαιώματος” καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Προς τούτο, το συμφέρον οιασδήποτε μη κυβερνητικής οργάνωσης, η οποία προάγει την προστασία του περιβάλλοντος και πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζει το εθνικό δίκαιο, θεωρείται επαρκές για το σκοπό του εδαφίου β'. Επίσης, για το σκοπό του εδαφίου γ', οι οργανώσεις αυτές θεωρείται ότι έχουν δικαιώματα τα οποία είναι δυνατόν να προσβάλλονται.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 13 Σε καθεμία από τις υπό κρίση υποθέσεις, οι προσφεύγοντες είναι δύο. Ο πρώτος είναι η European Environmental Bureau (EEB), ένωση βελγικού δικαίου ο καταστατικός σκοπός της οποίας συνίσταται, μεταξύ άλλων, στην προαγωγή της προστασίας και της διατηρήσεως του περιβάλλοντος στο πλαίσιο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Η EEB μετέχει σε διάφορα συμβουλευτικά όργανα της Επιτροπής, ιδίως δε στη μόνιμη ομάδα «Φυτοϋγειονομική» και στη συμβουλευτική επιτροπή «Γεωργία και Περιβάλλον». Είναι επίσης μέλος του European Habitats Forum και, υπό την ιδιότητά της αυτή, έχει το καθεστώς του ενδιαφερομένου και του παρατηρητή στο πλαίσιο της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7).

- 14 Ο δεύτερος προσφεύγων, το Stichting Natuur en Milieu (στο εξής: Natuur en Milieu), είναι ίδρυμα ολλανδικού δικαίου το οποίο, σύμφωνα με το καταστατικό του, έχει ως σκοπό «να δώσει φωνή στα στοιχεία που δεν μπορούν να μιλήσουν» και να προσφέρει στις σημερινές και τις μέλλουσες γενιές μια ζωντανή φύση και ένα υγιές περιβάλλον. Το ίδρυμα αυτό είναι μέλος της ΕΕΒ.
- 15 Το 1996, διάφορες επιχειρήσεις εξέφρασαν προς την Επιτροπή την επιθυμία τους να καταχωριστούν οι ουσίες atrazine και simazine στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414.
- 16 Οι ουσίες atrazine και simazine περιλαμβάνονται, αντιστοίχως, στα σημεία 61 και 62 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 3600/92, το οποίο περιέχει τον κατάλογο των ουσιών που περιελήφθησαν στην πρώτη φάση του προγράμματος εργασίας της Επιτροπής στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/414.
- 17 Ο κανονισμός (ΕΚ) 933/94 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1994, που αφορά τον καθορισμό των δραστικών ουσιών των φυτοπροστατευτικών προϊόντων και των εισηγουμένων κρατών μελών για την εφαρμογή του κανονισμού 3600/92 (ΕΕ L 107, σ. 8), όρισε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας ως κράτος μέλος εισηγητή για τις ουσίες atrazine και simazine.
- 18 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας υπέβαλε στην Επιτροπή τις εκθέσεις αξιολογήσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 3600/92. Οι εκθέσεις αυτές, οι οποίες παρουσιάστηκαν στις 11 Νοεμβρίου 1996 όσον αφορά την ουσία atrazine και στις 20 Δεκεμβρίου 1996 όσον αφορά την ουσία simazine, εξετάστηκαν από τα κράτη μέλη και από την Επιτροπή στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων.

Προσβαλλόμενες αποφάσεις

- 19 Στις 10 Μαρτίου 2004, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2004/248/ΕΚ σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας atrazine στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414 και με την απόσυρση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία (ΕΕ L 78, σ. 53, στο εξής: απόφαση atrazine).
- 20 Την ίδια ημερομηνία, εξέδωσε επίσης την απόφαση 2004/247/ΕΚ για τη μη καταχώριση της ουσίας simazine στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414 και με την απόσυρση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία (ΕΕ L 78, σ. 50, στο εξής: απόφαση simazine).
- 21 Από το άρθρο 1 των αποφάσεων atrazine και simazine προκύπτει ότι καμία από τις δύο αυτές ουσίες δεν καταχωρίζεται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414.
- 22 Το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, των αποφάσεων atrazine και simazine ορίζει ότι τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εγκρίσεις φυτοπροστατευτικών προϊόντων τα οποία περιέχουν atrazine ή simazine να ανακληθούν το αργότερο στις 10 Σεπτεμβρίου 2004 και ότι, από τις 16 Μαρτίου 2004, εγκρίσεις για φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν atrazine ή simazine δεν χορηγούνται ούτε ανανεώνονται στο πλαίσιο της παρεκκλίσεως που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/414.
- 23 Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, των αποφάσεων atrazine και simazine, τα κράτη μέλη μεριμνούν, σχετικά με τις χρήσεις που απαριθμούνται στη στήλη Β του

παραρτήματος των αποφάσεων αυτών, ώστε ένα κράτος μέλος που περιλαμβάνεται στη στήλη Α του παραρτήματος αυτού να μπορεί να διατηρήσει σε ισχύ τις εγκρίσεις φυτοπροστατευτικών προϊόντων τα οποία περιέχουν atrazine ή simazine έως τις 30 Ιουνίου 2007, υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) εξασφαλίζει ότι αυτά τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που παραμένουν στην αγορά σημαίνονται με τρόπο που να ανταποκρίνεται στους περιορισμούς χρήσεως,
- β) επιβάλλει όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα για τη μείωση των πιθανών κινδύνων, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η προστασία της υγείας των ανθρώπων και των ζώων καθώς και η προστασία του περιβάλλοντος και
- γ) εξασφαλίζει ότι πραγματοποιείται σοβαρή έρευνα για εναλλακτικά προϊόντα ή μεθόδους για τις χρήσεις αυτές, ιδίως μέσω προγραμμάτων δράσεως.

24 Κατά τη διάταξη αυτή, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πληροφορούν την Επιτροπή, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή της εν λόγω παραγράφου και ιδίως για τα ληφθέντα μέτρα και παρέχουν σε ετήσια βάση εκτιμήσεις για τις ποσότητες των ουσιών atrazine ή simazine που χρησιμοποιούνται για τις περιορισμένες χρήσεις δυνάμει του παρόντος άρθρου.

25 Το παράρτημα της αποφάσεως atrazine και το παράρτημα της αποφάσεως simazine καθορίζουν τα κράτη μέλη και τις χρήσεις στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 2, παράγραφος 3, καθεμιάς από τις αποφάσεις αυτές.

- 26 Το άρθρο 3, στοιχείο β', των αποφάσεων atrazine και simazine ορίζει ότι τυχόν περίοδος χάριτος την οποία παρέχει ένα κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 6, της οδηγίας 91/414 θα είναι όσο το δυνατόν συντομότερη και, για τις χρήσεις για τις οποίες η έγκριση πρέπει να αποσυρθεί μέχρι τις 30 Ιουνίου 2007, εκπνέει το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2007.
- 27 Από το άρθρο 4 των αποφάσεων atrazine και simazine προκύπτει ότι αποδέκτες των αποφάσεων αυτών είναι τα κράτη μέλη.

Διαδικασία

- 28 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Ιουνίου 2004, οι προσφεύγοντες άσκησαν τις υπό κρίση προσφυγές.
- 29 Με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Οκτωβρίου 2004, η καθής προέβαλε ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου σε καθεμία από τις δύο υποθέσεις. Οι προσφεύγοντες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί των ενστάσεων αυτών στις 24 Δεκεμβρίου 2004.
- 30 Με δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Οκτωβρίου 2004, η Syngenta Crop Protection AG (στο εξής: Syngenta) ζήτησε να παρέμβει στις υπό κρίση υποθέσεις υπέρ της Επιτροπής. Με διατάξεις της 13ης Δεκεμβρίου 2004, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση αυτή. Με έγγραφα της 7ης Ιανουαρίου 2005, η Syngenta δήλωσε, σε καθεμία από τις δύο υποθέσεις, ότι δεν θα κατέθετε μεν υπόμνημα παρεμβάσεως υπέρ των αιτημάτων της Επιτροπής σε περίπτωση που η τελευταία θα ζητούσε την απόρριψη της προσφυγής ως απαράδεκτης, επιφυλασσόταν όμως να καταθέσει υπόμνημα αν η διαδικασία συνεχιζόταν επί της ουσίας.

- 31 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Οκτωβρίου 2004, η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησε να παρέμβει στις υπό κρίση υποθέσεις υπέρ των προσφευγόντων. Με διατάξεις της 13ης Δεκεμβρίου 2004, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση αυτή. Με έγγραφο της 25ης Ιανουαρίου 2005, η Γαλλική Δημοκρατία δήλωσε ότι, κατόπιν των ενστάσεων απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή, δεν θα κατέθετε μεν υπομνήματα παρεμβάσεως όσον αφορά το παραδεκτό καθεμιάς από τις δύο προσφυγές, επιφυλασσόταν όμως να καταθέσει υπομνήματα σε περίπτωση που το Πρωτοδικείο αποφάσιζε να εξετάσει τις ενστάσεις απαραδέκτου μαζί με την ουσία στις δύο υπό κρίση υποθέσεις.

Αιτήματα των διαδίκων

Στην υπόθεση T-236/04

- 32 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 3, και το άρθρο 3, στοιχείο β', της αποφάσεως atrazine·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 33 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει ως απαράδεκτη την προσφυγή·
 - να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Στην υπόθεση T-241/04

34 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 3, και το άρθρο 3, στοιχείο β', της αποφάσεως *simazine*
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

35 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει ως απαράδεκτη την προσφυγή
- να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

36 Το Πρωτοδικείο, λαμβάνοντας υπόψη τη συνάφεια των υπό κρίση υποθέσεων και αφού άκουσε τους διαδίκους, έκρινε σκόπιμο να συνεκδικάσει τις υποθέσεις αυτές προς διευκόλυνση της διαδικασίας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 50 του Κανονισμού Διαδικασίας.

- 37 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, κατόπιν σχετικής αιτήσεως ενός διαδίκου, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφανθεί επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, η διαδικασία επί της αιτήσεως συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Τόσο στην υπόθεση T-236/04 όσο και στην υπόθεση T-241/04, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από τα έγγραφα της δικογραφίας και ότι παρέλκει η διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 38 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ούτε η απόφαση atrazine ούτε η απόφαση simazine αφορούν άμεσα και ατομικά τους προσφεύγοντες, οι οποίοι δεν είναι αποδέκτες των αποφάσεων αυτών.
- 39 Όσον αφορά το ζήτημα αν οι αποφάσεις αυτές αφορούν ατομικά τους προσφεύγοντες, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, μια κανονιστική πράξη αφορά ατομικά ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μόνον αν το θίγει λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων του ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Απριλίου 2004, C-263/92 P, Επιτροπή κατά Jégo-Quéré, Συλλογή 2004, σ. I-3425, σκέψη 45, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Όμως, αυτό δεν συμβαίνει εν προκειμένω, καθόσον οι αποφάσεις atrazine και simazine δεν έχουν καμία ιδιαίτερη συνέπεια για τους προσφεύγοντες.
- 40 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι αποφάσεις atrazine και simazine τους αφορούν άμεσα και ατομικά.

- 41 Όσον αφορά την προϋπόθεση να τους αφορούν οι αποφάσεις ατομικά, υποστηρίζουν, πρώτον, ότι οι αποφάσεις atrazine και simazine τους θίγουν ειδικά. Οι αποφάσεις αυτές συνιστούν αποφάσεις κατά την έννοια του άρθρου 249 ΕΚ και συνεπάγονται, κατά παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, «οπισθοδρόμηση» από πλευράς προστασίας των συμφερόντων τα οποία υπερασπίζονται οι προσφεύγοντες.
- 42 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι από την εικοστή πέμπτη και την εικοστή έκτη αιτιολογική σκέψη καθώς και από το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/35 προκύπτει ότι πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Συναφώς, υποστηρίζουν ότι από το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/35 προκύπτει ότι το συμφέρον οποιασδήποτε μη κυβερνητικής οργάνωσης η οποία προάγει την προστασία του περιβάλλοντος και πληροί τις τυχόν προϋποθέσεις του εσωτερικού δικαίου θεωρείται επαρκές ώστε η οργάνωση αυτή να δικαιούται, αφενός, να υποβάλει στην αρμόδια αρχή οποιοσδήποτε παρατηρήσεις σχετικά με περιπτώσεις περιβαλλοντικής ζημίας ή με επικείμενη απειλή τέτοιας ζημίας και, αφετέρου, να ζητήσει από την αρμόδια αρχή να λάβει μέτρα δυνάμει της εν λόγω οδηγίας.
- 43 Εξάλλου, κατά τους προσφεύγοντες, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η atrazine και η simazine είναι ουσίες ικανές να προκαλέσουν περιβαλλοντικές ζημίες, αυτός δε είναι ο λόγος για τον οποίο το όργανο αυτό αποφάσισε να μην καταχωρίσει τις ουσίες αυτές στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414. Υπό τις συνθήκες αυτές, το άρθρο 12 της οδηγίας 2004/35, του οποίου το πεδίο εφαρμογής δεν περιορίζεται μόνο στις καταστάσεις τις οποίες αφορά η εν λόγω οδηγία, καλύπτει τις ενέργειες στις οποίες προέβησαν οι προσφεύγοντες στο πλαίσιο των υπό κρίση υποθέσεων. Ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι προσφεύγοντες πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.
- 44 Τρίτον, οι προσφεύγοντες παρατηρούν, κατ' ουσίαν, ότι η προσέγγιση την οποία υιοθετεί η οδηγία 2004/35 συνάδει προς την τρέχουσα δικαστική πρακτική των διαφόρων κρατών μελών, μεταξύ των οποίων και οι Κάτω Χώρες, σύμφωνα με την οποία οι ενώσεις έχουν τη δυνατότητα να φέρουν αστικές διαφορές ενώπιον των

εθνικών δικαστηρίων, στηριζόμενες στο ότι θίγονται άμεσα και ατομικά λόγω του καταστατικού τους, της συγκεκριμένης καταστάσεώς τους ή των πραγματικών δραστηριοτήτων τους, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η ουσιαστική προστασία των θιγομένων συμφερόντων. Ειδικότερα, στην ολλανδική έννομη τάξη, θεωρείται ότι οι παραβάσεις των νομικών κανόνων περί προστασίας του περιβάλλοντος και της άγριας πανίδας θίγουν άμεσα και ατομικά το Natuur en Milieu.

45 Τέταρτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι οι αποφάσεις τούς αφορούν ατομικά λόγω του ότι ασκούν τις δραστηριότητές τους στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος και της διατήρησης της φύσεως, συμπεριλαμβανομένης της άγριας πανίδας, στο πλαίσιο της οδηγίας 92/43 και ότι η ΕΕΒ, υπό την ιδιότητά της αυτή, έχει το ειδικό καθεστώς του συμβούλου της Επιτροπής και άλλων ευρωπαϊκών οργάνων. Εξάλλου, το Natuur en Milieu έχει ανάλογο καθεστώς συμβούλου των ολλανδικών αρχών.

46 Πέμπτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το παραδεκτό των προσφυγών τους υπαγορεύεται από το ότι είναι αναγκαίο να τους εξασφαλιστεί ουσιαστική ένδικη προστασία. Συναφώς, υποστηρίζουν ότι η ακύρωση των αποφάσεων atrazine και simazine θα εμποδίσει την κίνηση πλήθους πολυπλόκων, χρονοβόρων και δαπανηρών διαδικασιών εγκρίσεως σε διάφορα κράτη μέλη. Κατά τους προσφεύγοντες, αν έπρεπε να απευθυνθούν στα εθνικά δικαστήρια, θα ήταν υποχρεωμένοι να εντοπίσουν τις εγκρίσεις όσον αφορά την atrazine και τη simazine σε όλα τα κράτη μέλη, να μελετήσουν το νομικό σύστημα των κρατών στα οποία έχει ενδεχομένως υποβληθεί αίτηση άδειας κυκλοφορίας στην αγορά και να κινήσουν τις διαδικασίες ενώπιον των αρμοδίων εθνικών δικαστηρίων. Επιπλέον, υποστηρίζουν ότι δεν πρόκειται απλώς για ζήτημα ευκολίας, καθόσον είναι πρακτικώς αδύνατο για ένα εθνικό δικαστήριο να κρίνει το κύρος των αποφάσεων atrazine και simazine. Συνεπώς, από πλευράς αποτελεσματικότητας των ενδίκων βοηθημάτων που προσφέρονται στους προσφεύγοντες, σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (στο εξής: ΕΣΔΑ), τα οποία έχουν εφαρμογή στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 2, ΕΕ, οι προσφεύγοντες έχουν δικαίωμα ασκήσεως των υπό κρίση προσφυγών ενώπιον του Πρωτοδικείου.

- 47 Έκτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι προσφυγές τους πρέπει να κριθούν παραδεκτές βάσει της αρχής της ισότητας των όπλων. Συναφώς, αναφέρουν, καταρχάς, ότι η αρχή της ισότητας των όπλων, την οποία καθιερώνουν τα άρθρα 6, 13 και 14 της ΕΣΔΑ, επιβάλλει να διαθέτουν οι διάδικοι για τους οποίους μια πράξη της Επιτροπής έχει αντίθετα αποτελέσματα τις ίδιες δυνατότητες από πλευράς ενδίκων βοηθημάτων. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν περαιτέρω, κατ' ουσίαν, ότι μια προσφυγή κατά των αποφάσεων atrazine και simazine ασκηθείσα από παραγωγό των δραστικών αυτών ουσιών, όπως η Syngenta, θα κρινόταν παραδεκτή βάσει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Αυτό προκύπτει από τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 2001, Τ-112/00 και Τ-122/00, Iberotam κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-97, σκέψη 79), με την οποία το Πρωτοδικείο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι δεν αποκλείεται να μπορούν οι παραγωγοί μιας δραστικής ουσίας να ασκήσουν προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ κατά αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως της αιτήσεως καταχωρίσεως μιας δραστικής ουσίας στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414.
- 48 Οι προσφεύγοντες προσθέτουν ότι η απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 1969, 10/68 και 18/68, Eridania κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 159), σύμφωνα με την οποία η νομιμοποίηση των ιδιωτών προς άσκηση προσφυγής δεν μπορεί να απορρέει από το γεγονός απλώς και μόνον ότι βρίσκονται σε σχέση ανταγωνισμού με τους αποδέκτες της προσβαλλομένης πράξεως, δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή αφορά σχέσεις ανταγωνισμού οι οποίες απουσιάζουν παντελώς από την υπό κρίση υπόθεση.
- 49 Τέλος, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσφυγή τους είναι παραδεκτή βάσει της αιτιολογικής εκθέσεως της προτάσεως κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και στην πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (COM/2003/0622 τελικό, στο εξής: πρόταση κανονισμού Århus). Στην αιτιολογική αυτή έκθεση, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν είναι απαραίτητη η τροποποίηση του άρθρου 230 ΕΚ προκειμένου να γίνει δεκτό ότι νομιμοποιούνται προς άσκηση προσφυγής οι ευρωπαϊκές οργανώσεις προστασίας του περιβάλλοντος οι οποίες πληρούν ορισμένα αντικειμενικά κριτήρια που καθορίζει η εν λόγω πρόταση. Οι προσφεύγοντες πληρούν τα εν λόγω κριτήρια, πράγμα το οποίο αρκεί, σύμφωνα με τη θέση της Επιτροπής, ώστε να τους αναγνωριστεί δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως κατά των προσβαλλομένων αποφάσεων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 50 Δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, «[κ]άθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται [...] να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά».
- 51 Εν προκειμένω, από το άρθρο 4 της αποφάσεως atrazine και της αποφάσεως simazine προκύπτει ότι μόνοι αποδέκτες των αποφάσεων αυτών είναι τα κράτη μέλη. Εναπόκειται, συνεπώς, στους προσφεύγοντες να αποδείξουν, μεταξύ άλλων, ότι οι αποφάσεις αυτές τους αφορούν ατομικά.
- 52 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι προσφεύγοντες οι οποίοι, όπως στην υπό κρίση περίπτωση, δεν είναι οι αποδέκτες μιας πράξεως δεν μπορούν να ισχυριστούν ότι η πράξη τους αφορά ατομικά παρά μόνον αν αυτή τους θίγει λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών τους ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως που τους διακρίνει έναντι κάθε άλλου προσώπου και, ως εκ τούτου, τους εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψη 36, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 53 Πρέπει, συνεπώς, να εξακριβωθεί αν, στην υπό κρίση περίπτωση, οι αποφάσεις atrazine και simazine αφορούν τους προσφεύγοντες λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων ιδιοτήτων τους ή αν υπάρχει μια πραγματική κατάσταση που τους διακρίνει, από πλευράς των αποφάσεων αυτών, σε σχέση προς κάθε άλλο πρόσωπο.
- 54 Προς απόδειξη του ότι οι αποφάσεις atrazine και simazine τους αφορούν ατομικά, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, πρώτον, ότι επηρεάζονται ειδικά από τις αποφάσεις αυτές λόγω του ότι οι τελευταίες συνεπάγονται οπισθοδρόμηση από πλευράς προστασίας του περιβάλλοντος.

- 55 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί καταρχάς ότι οι προσφεύγοντες δεν επικαλούνται κανένα συγκεκριμένο στοιχείο από το οποίο να καθίσταται δυνατό να κατανοηθεί ως προς τι οι αποφάσεις atrazine και simazine συνεπάγονται οπισθοδρόμηση από πλευράς προστασίας του περιβάλλοντος. Πράγματι, περιορίζονται να αναφέρουν ότι η έκδοση των αποφάσεων atrazine και simazine κατά παραβίαση του κοινοτικού δικαίου έχει προδήλως αρνητικά αποτελέσματα ως προς το θέμα αυτό.
- 56 Ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, έστω εμμέσως, ότι η υποτιθέμενη οπισθοδρόμηση απορρέει από το ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις των αποφάσεων atrazine και simazine έχουν ως αποτέλεσμα να επιτρέπεται σε ορισμένα κράτη μέλη να διατηρήσουν προσωρινά σε ισχύ, για ορισμένες χρήσεις, τις εγκρίσεις φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν atrazine ή simazine –δραστικές ουσίες οι οποίες, κατά τους προσφεύγοντες, βλάπτουν το περιβάλλον–, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι οι διατάξεις αυτές θίγουν τους προσφεύγοντες λόγω της αντικειμενικής ιδιότητάς τους ως φορέων ασχολουμένων με την προστασία του περιβάλλοντος, και τούτο κατά τον ίδιο τρόπο όπως και κάθε άλλο πρόσωπο το οποίο βρίσκεται στην ίδια κατάσταση. Όμως, όπως προκύπτει από τη νομολογία, η ιδιότητα αυτή και μόνο δεν αρκεί προς απόδειξη του ότι η προσβαλλόμενη πράξη αφορά τους προσφεύγοντες ατομικά (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, την απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-321/95 P, Greenpeace κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-1651, σκέψη 28, και τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 2003, T-154/02, Villiger Söhne κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. II-1921, σκέψη 47 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 57 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι από το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/35 προκύπτει ότι, ως μη κυβερνητικές οργανώσεις οι οποίες προάγουν την προστασία του περιβάλλοντος και πληρούν τις προϋποθέσεις του εσωτερικού δικαίου, δικαιούνται να υποβάλουν παρατηρήσεις στην αρμόδια αρχή και να ζητήσουν από την αρχή αυτή να λάβει τα μέτρα που προβλέπει η εν λόγω οδηγία. Κατά τους προσφεύγοντες, από αυτό προκύπτει ότι νομιμοποιούνται προς άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά των αποφάσεων atrazine και simazine δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.
- 58 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το γεγονός ότι ένα πρόσωπο εμπλέκεται, κατά τον έναν ή τον άλλο τρόπο, στη διαδικασία εκδόσεως κοινοτικής πράξεως μπορεί να εξατομικεύσει το πρόσωπο αυτό όσον αφορά την εν λόγω πράξη μόνον εφόσον

έχουν προβλεφθεί για το πρόσωπο αυτό από την ισχύουσα κοινοτική ρύθμιση ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις (βλ. τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Απριλίου 2002, T-339/00, *Bactria κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2002, σ. II-2287, σκέψη 51 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 59 Όμως, από το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/35 προκύπτει ότι η αρμόδια αρχή στην οποία αναφέρεται το άρθρο 12 της οδηγίας αυτής είναι αρχή την οποία ορίζει κάθε ένα από τα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, έστω και αν υποτεθεί ότι οι προσφεύγοντες έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν παρατηρήσεις και να ζητήσουν τη λήψη μέτρων, όπως προβλέπεται από το άρθρο 12 της οδηγίας 2004/35, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση αυτών των διαδικαστικών δικαιωμάτων παρά μόνον έναντι μιας «αρμόδιας αρχής» η οποία, σύμφωνα με το ίδιο το άρθρο 11 της οδηγίας 2004/35, δεν είναι κοινοτικό όργανο. Εξάλλου, αντίθετα προς τα υποστηριζόμενα από τους προσφεύγοντες, τίποτε δεν επιτρέπει να συναχθεί από το κείμενο ή την οικονομία της οδηγίας αυτής ότι η οδηγία καλύπτει και τις υπό κρίση προσφυγές.
- 60 Συνεπώς, τα δικαιώματα που επικαλούνται οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να τα επικαλεστούν λυσιτελώς έναντι της Επιτροπής στο πλαίσιο της διαδικασίας εκδόσεως των αποφάσεων *atrazine* και *simazine* και, επομένως, τα δικαιώματα αυτά δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη προκειμένου να καθοριστεί αν οι αποφάσεις *atrazine* και *simazine* αφορούν ή όχι ατομικά τους προσφεύγοντες.
- 61 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι το δίκαιο ορισμένων κρατών μελών δέχεται ότι τις ενώσεις προστασίας του περιβάλλοντος μπορούν να αφορούν άμεσα και ατομικά οι πράξεις οι οποίες θίγουν τα συμφέροντα που υπερασπίζονται οι ενώσεις αυτές και το επιχείρημα ότι αυτή είναι η περίπτωση του *Natuur en Milieu* στο ολλανδικό δίκαιο, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η ενεργητική νομιμοποίηση των προσφευγόντων αυτών σε ορισμένες έννομες τάξεις των κρατών μελών δεν ασκεί επιρροή προκειμένου να εκτιμηθεί η νομιμοποίησή τους προς άσκηση προσφυγής ακυρώσεως μιας κοινοτικής πράξεως δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Αυγούστου 1995, T-585/93, *Greenpeace κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1995, σ. II-2205, σκέψη 51).

- 62 Τέταρτον, όσον αφορά το ειδικό καθεστώς συμβούλου της Επιτροπής, των άλλων ευρωπαϊκών ή εθνικών οργάνων, ιδίως δυνάμει της οδηγίας 92/43, το οποίο ισχυρίζονται ότι έχουν η ΕΕΒ και το Natuur en Milieu, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση που εφαρμόστηκε όσον αφορά την έκδοση των αποφάσεων atrazine και simazine δεν προβλέπει καμία διαδικαστική εγγύηση υπέρ των προσφευγόντων ούτε κάποια συμμετοχή των κοινοτικών –συσταθέντων στο πλαίσιο της οδηγίας 92/43–, εθνικών ή υπερεθνικών συμβουλευτικών οργάνων στα οποία διατείνονται ότι μετέχουν οι προσφεύγοντες. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με την προμνησθείσα στη σκέψη 56 νομολογία, το υποτιθέμενο καθεστώς συμβούλου το οποίο επικαλούνται οι προσφεύγοντες δεν επιτρέπει να θεωρηθεί ότι οι αποφάσεις atrazine και simazine τους αφορούν ατομικά.
- 63 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το κοινοτικό δίκαιο, κατά το παρόν στάδιο εξελιξιάς του, δεν προβλέπει δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του κοινοτικού δικαστή για την προάσπιση συλλογικών συμφερόντων όπως αυτό που διεκδικούν οι προσφεύγοντες εν προκειμένω.
- 64 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, πέμπτον, ότι η ουσιαστική ένδικη προστασία, όπως καθιερώνεται από τα άρθρα 6 και 13 της ΕΣΔΑ, η οποία έχει εφαρμογή στα κοινοτικά όργανα δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 2, ΕΕ, επιβάλλει να κριθούν παραδεκτές οι υπό κρίση προσφυγές, αφενός, λόγω του ότι οι διαδικασίες που κινούνται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων είναι χρονοβόρες, πολύπλοκες και δαπανηρές και, αφετέρου, λόγω του ότι τα δικαστήρια αυτά δεν έχουν τη δυνατότητα να κρίνουν επί των ζητημάτων που τίθενται στο πλαίσιο των υπό κρίση προσφυγών.
- 65 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το δικαίωμα σε ουσιαστική ένδικη προστασία περιλαμβάνεται μεταξύ των γενικών αρχών του δικαίου που απορρέουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών και ότι το δικαίωμα αυτό όντως καθιερώνεται και από τα άρθρα 6 και 13 της ΕΣΔΑ (προμνησθείσα στη σκέψη 52 απόφαση *Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου*, σκέψεις 38 και 39).

- 66 Στην ίδια απόφαση, το Δικαστήριο ανέφερε ότι η Συνθήκη ΕΚ, με τα άρθρα 230 ΕΚ και 241 ΕΚ, αφενός, και με το άρθρο 234 ΕΚ, αφετέρου, καθιέρωσε ένα πλήρες σύστημα ενδίκων βοηθημάτων και διαδικασιών για τον έλεγχο της νομιμότητας των πράξεων των κοινοτικών οργάνων, αναθέτοντας τον έλεγχο αυτόν στον κοινοτικό δικαστή. Στο πλαίσιο του συστήματος αυτού, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν μπορούν, λόγω των προϋποθέσεων του παραδεκτού που θέτει το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, να προσβάλλουν απευθείας τις κοινοτικές πράξεις γενικής ισχύος, έχουν τη δυνατότητα, αναλόγως της περιπτώσεως, να προβάλλουν την ακυρότητα των πράξεων αυτών είτε, κατά τρόπο παρεμπίπτοντα δυνάμει του άρθρου 241 ΕΚ, ενώπιον του κοινοτικού δικαστή είτε ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και να ζητούν από αυτά, δεδομένου ότι τα ίδια δεν είναι αρμόδια να αναγνωρίζουν την ακυρότητα των εν λόγω πράξεων, να υποβάλουν σχετικό προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο (προμνησθείσα στη σκέψη 52 απόφαση *Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου*, σκέψη 74).
- 67 Τέλος, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως ασκουμένης ενώπιον του κοινοτικού δικαστή δεν εξαρτάται από το κατά πόσον υπάρχει δυνατότητα ασκήσεως ένδικου βοηθήματος ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων προκειμένου να εξεταστεί το κύρος της πράξεως της οποίας ζητείται η ακύρωση (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα στη σκέψη 52 απόφαση *Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου*, σκέψη 46).
- 68 Επομένως, σύμφωνα με τη θέση που έχει διαμορφώσει με τη νομολογία του το Δικαστήριο, το επιχείρημα των προσφευγόντων που αντλείται από την έλλειψη ουσιαστικής ένδικης προστασίας δεν αρκεί, από μόνο του, προς θεμελίωση του παραδεκτού της προσφυγής τους.
- 69 Έκτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η αρχή της ισότητας των όπλων επιβάλλει να κριθούν παραδεκτές οι υπό κρίση προσφυγές, πρέπει να παρατηρηθεί ότι από τη

νομολογία προκύπτει ότι το γεγονός απλώς και μόνον ότι μια πράξη παράγει έναντι του προσφεύγοντος αποτελέσματα αντίθετα προς τα αποτελέσματα τα οποία παράγει έναντι προσώπου νομιμοποιουμένου προς άσκηση προσφυγής ακυρώσεως της πράξεως αυτής δεν αρκεί για την ενεργητική νομιμοποίηση του προσφεύγοντος αυτού (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα στη σκέψη 48 απόφαση Eridania κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 7, και απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Μαΐου 2000, C-106/98 P, Comité d'entreprise de la société française de production κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-3659, σκέψη 41). Υπό τις συνθήκες αυτές, έστω και αν γίνει δεκτό, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, ότι η Syngenta νομιμοποιείται προς άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά των αποφάσεων atrazine και simazine, αυτό δεν αποδεικνύει, από μόνο του, ότι οι προσφεύγοντες πληρούν την προϋπόθεση να τους αφορούν οι αποφάσεις atrazine και simazine ατομικά, ούτε τους απαλλάσσει από την υποχρέωση να αποδείξουν ότι πληρούν την προϋπόθεση αυτή.

- 70 Τέλος, έβδομον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η νομιμοποίησή τους προς άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά των αποφάσεων atrazine και simazine απορρέει από το ότι, στην αιτιολογική έκθεση της προτάσεως του κανονισμού Άγθυς, η Επιτροπή αναφέρει ότι οι ευρωπαϊκές οργανώσεις προστασίας του περιβάλλοντος οι οποίες πληρούν ορισμένα αντικειμενικά κριτήρια νομιμοποιούνται ενεργητικώς κατά το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Εν προκειμένω, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι ανταποκρίνονται στα αντικειμενικά αυτά κριτήρια.
- 71 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι αρχές που διέπουν την ιεραρχία των κανόνων (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Οκτωβρίου 1992, C-240/90, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-5383, σκέψη 42) δεν επιτρέπουν να αναγνωρίζεται μια πράξη του παραγωγού δικαίου δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής σε ιδιώτες που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Το αυτό ισχύει, κατά μείζονα λόγο, για την αιτιολογική έκθεση προτάσεως για τη θέσπιση πράξεως παραγωγού δικαίου.
- 72 Ως εκ τούτου, η αιτιολογική έκθεση την οποία επικαλούνται οι προσφεύγοντες δεν τους απαλλάσσει από την υποχρέωση να αποδείξουν ότι οι αποφάσεις atrazine και

simazine τους αφορούν ατομικά. Εξάλλου, ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι οι προσφεύγοντες είναι νομιμοποιούμενοι φορείς κατά την έννοια της προτάσεως του κανονισμού Åtius, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν προβάλλουν κανένα λόγο για τον οποίο η ιδιότητα αυτή επιτρέπει να θεωρηθεί ότι οι αποφάσεις atrazine και simazine τους αφορούν ατομικά.

- 73 Βάσει όλων των ανωτέρω, πρέπει να συναχθεί ότι οι αποφάσεις atrazine και simazine δεν αφορούν τους προσφεύγοντες ατομικά. Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να κριθεί απαράδεκτη χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί κατά πόσον οι αποφάσεις αυτές αφορούν τους προσφεύγοντες άμεσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 74 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν σε καθεμία από τις δύο υποθέσεις, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα της Επιτροπής.

- 75 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Εν προκειμένω, η Syngenta, που παρενέβη υπέρ της Επιτροπής, θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-236/04 και T-241/04.**
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές στις υποθέσεις T-236/04 και T-241/04 ως απαράδεκτες.**
- 3) Οι προσφεύγοντες φέρουν, πέραν των δικών τους δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα της Επιτροπής στις υποθέσεις T-236/04 και T-241/04.**
- 4) Καθένας από τους παρεμβαίνοντες φέρει τα δικαστικά έξοδά του.**

Λουξεμβούργο, 28 Νοεμβρίου 2005.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung